

P A R T E A A II-A

GLOSAR DE TERMENI DIN DOMENIILE: INFORMATICII, ISTORIEI
CĂRȚII, RESTAURĂRII ȘI PATOLOGIEI CĂRȚII, RESTAURĂRII ȘI
PATOLOGIEI CĂRȚII, UTILIZAȚI ÎN DESCRIEREA BIBLIOGRAFICĂ
ȘI ÎN PRELUCRAREA AUTOMATĂ A DATELOR

1. TERMENI IN LIMBA ROMANA

ABSTRACT = expunere sumară a conținutului esențial al unui document sau al unei lucrări

ACATIST (slav. akatist; gr. akathistos hymnos) = carte de imnuri și alte rugăciuni către Maica Domnului
Cel mai vechi acatist românesc tipărit este cel al Mitropolitului Dosoftei.

ACATISTIER - vezi: ACATIST

ACIDITATEA HIRTIEI = prezența în hîrtie a unor substanțe cu caracter acid;
- cauzele apariției acidității în hîrtie sunt de natură intrinsecă sau extrinsecă ca de pildă îmbătrînirea naturală a hîrtiei, prezența unor materiale acide încă din faza de fabricație a hîrtiei sau respectiv cerneală acidă, poluare atmosferică, biodeteriorare etc.

ACUARELA = culoare de apă. Desen colorat în această tehnică.

ACVAFORTE = gravură în adâncime, pe metal, care utilizează, pentru incizarea desenului pe placă, acidul azotic (spa tare).
Prima acvaforte cunoscută este lucrarea lui Dürer "Tun". Folosirea masivă a acvafortei datează din jurul anului 1530.

ACVATINTA = variantă a gravurii în acvaforte care imită laviul, inventată în sec. XVIII de J.-B. Leprince.

ADAGIU (lat. adagium, format din ad agendum = de făcut, de înfăptuit) = maximă, sentință, proverb. Cuvîntul se folosește mai frecvent pentru aforismele foarte vechi. A intrat în titulatura unor colecții de creații paremiologice (de exemplu opera lui Erasmus din Rotterdam Adagiorum collectanea, Paris, 1500).

AFIEROSIRE = dăruire, închinare

AGENT DE DETERIORARE = element care condiționează (inițiază) apariția procesului de deteriorare. Intre agentii de deteriorare a hîrtiei se numără: lumina, ~~gaze~~ poluanțe din atmosferă, aciditatea cernelii, ciupercile

microscopice, insectele etc.

ALTE INFORMATII DESPRE TITLU = termeni, sintagme sau serie de trăsături caracteristice ce apar subordonate și în legătură cu titlul propriu-zis al publicației, sau cu titlurile paralele, variațiile titlului propriu-zis, titlurile de părți sau volume și cu titlurile operelor individuale pe care le conține publicația. Ele califică, explică sau completează titlul la care se referă sau indică trăsăturile caracteristice în publicație, motivul pentru care sau ocazia cu care a fost tipărită publicația respectivă. Termenul include subtitluri și variante de titluri aflate în pagina de titlu sau substitutul ei, dar nu cele ce se găsesc în interiorul publicației.

ANALE (lat. annales = scriere istorică pe ani) = scriere veche cu caracter istoric, în care întimplări mai importante din viața unui popor sunt consimilate cronologic. Ex.: Analele lui Tacit, în care istoricul roman istorisește prima perioadă a imperiului de la moartea lui August pînă la asasinarea lui Domițian (14-96 e.n.). La noi: Analele de la Bistrița ("Letopisetsul anonim al Moldovei") care începe nararea evenimentelor de la Dragoș Vodă, pînă la Bogdan cel Orb (1359-1507).

ANALECTE (gr. analektos = cules, adăugat) = culegere de bucăți în proză sau versuri, alese din operele unuia sau mai multor scriitori. Ex.: Chrestomatie sau analecte de Timotei Cipariu.

ANASTASIMATAR, (gr. anastasimos = cel care se trezește, invie) = carte var. **ANASTASIMAR** de tropare referitoare la inviere.

ANOBIIDAE = familie de insecte din cadrul ordinului Coleoptera ai cărei reprezentanți sunt cunoscuți sub denumirea populară de cari.

ANTETITLU = altă indicație de titlu, care fiind plasată înaintea titlului propriu-zis al publicației, sau a paginii de titlu sau a subtitlului acestei pagini, introduce titlul propriu-zis. (Uneori conține numele colectivității responsabile de apariția lucrării, numele colecției, seriei, tematicii etc.)

ANTOLOGHION (gr. anthologhion = floarea cuvintelor) = carte care cuprinde slujbele obișnuite la sărbătorirea sfintilor din calendarul creștin. Ex.: "Antologhion, adică floarea cuvintelor... la anul de la zidirea lumii 7213"...

ANTOLOGIE (gr. anthos = floare + logos = vorbire) = culegere de texte integrale sau fragmentare, reprezentative pentru opera unuia sau mai multor autori, pentru o perioadă a unei literaturi, o anumită orientare, o anumită temă, idee etc. Una din cele mai cunoscute antologii în literatură română veche este Floarea deprurilor (Floare di virtù).

APOCALIPS (gr. apokalypsis = revelație, explicație) = carte din Noul Testament care cuprinde revelațiile făcute sfântului Ioan evanghistul în insula Patmos; povestiri de felul celor ce se găsesc în literatură epocrifă.

APOCRIF (gr. apokryphos = ascuns, neautentic, îndoieilos) = documente sau scrieri atribuite altui autor decât cel adevărat. Apocrife erau unele părți din Vechiul și Noul Testament precum și orice scrieri cărora biserică nu le recunoștea caracterul divin, dar le tolera pentru scopul lor moralizator. Între cărțile populare care au circulat la noi, mai ales în secolele XVII și XVIII: Căderea îngerilor, Cain și Abel, Moartea lui Irod, Adormirea Maicii Domnului.

APOLOG (gr. apologos = povestire) = narativă în proză sau în versuri cu un expres conținut moralizator, prezentat în formă alegorică. Sinonim: parabolă, fabulă.

APOLOGIE (gr. apologia = apărare) = scriere sau cuvîntare de spărare, laudă exagerată a unei persoane sau a unui lucru. Ex.: Platon: Apologia lui Socrate; Rom.: Apologhie, Neamț, 1816; București, 1819.

APOSTOL (gr. apostolos = trimis) = partea din Noul Testament care cuprinde faptele apostolilor. Ex.: Apostol, Tîrgoviște, 1547.

ARHONDOLOGIE (n.gr. arhondologhia) = istoria familiilor boierești. Ex.: Arhondologia Moldovei de Constantin Sion, Iași, 1892.

ATAC BIOLOGIC - vezi DETERIORARE BIOLOGICA

AUREOLE (HALLO-uri) = zone de migrare (disparsare) în hîrtie a unor materiale străine, colorate, de obicei în jurul unui centru generator (ex.: aureole ruginii în jurul inclusivilor de fier, aureole brune în jurul cernelii acide etc.)

AUTOGRAF (gr. autos, singur + graphein, a scrie) = scris chiar de către autor; semnătura autorului pe un volum, de obicei cu o dedicatie.

AVANT-TITLU - vezi: ANTETITLU

BÂRBI = marginile neregulate ale foii de hîrtie, provenite din fabricație
In unele cazuri edițiile bibliofile păstrează în legătură marginile neregulate ale hîrtiei.

BESTIAR (lat. bestiarus = despre animale). Vezi: FIZIOLOG

BIBLIE (gr. biblos = carte) = carte religioasă fundamentală a mozaicilor și creștinilor cunoscută și sub denumirea de Sfânta Scriptură. Este o culegere de opere ale literaturii antice, de lucrări juridice, rituale, religioase și istorice, alese și prelucrate de preoți și cărturari.
Ex.: Paliia de la Orăştie (1582), Noul Testament de la Bălgad (1648), Biblia de la București (1688).

BIND - vezi: NERVURA

BIODETERIORARE - vezi DETERIORARE BIOLOGICA

BLANC (b) = semn întrebuintat în format pentru a marca spațiile neutilitate.

BLOCAREA VOLUMULUI = solidarizarea paginilor și astfel compactarea volumului ca urmare a unor agenți externi.

BUCOAVNA (v. slav. azubukovino) = abecedar. Sinonime: bucvar, alfavit, ABC.

CBU = acronim pentru Control Bibliografic Universal. Sistem mondial pentru controlul și schimbul de informații bibliografice creat pentru a dispune pretutindeni și rapid, sub o formă acceptabilă la nivel internațional, de datele bibliografice de bază ale tuturor publicațiilor apărute în toate țările.

CABOSON = profil pe suprafața copertelor (din metal, piatră prețioase etc) cu rol estetic și de conservare (pentru a proteja coperta de contactul cu suprafetele pe care este așezat)

CADRU - vezi: CHENAR

CANT - vezi: MUCHIE

CAP = partea superioară a cotorului cărții.

CAPITALBAND = element al cotorului cărții (aflat la capul și piciorul volumului) confecționat din bumbac sau mătase cu scop estetic și de conservare.

CARACTER = orice semn grafic care intră în componența elementului de dată: litere, cifre, semne speciale, inclusiv spațiu. Aceasta este semnificația termenului cu care se operează în sistem.

CARACTERUL LITEREI = grup de trăsături caracteristice corpului de literă folosit în textul publicației.

CARI - vezi: ANOBIIDAE

CARTUȘ = ornament care încadrează un text, un titlu, un cuvânt.

CATAGRAFIE (gr. katagrafé = inscripție, desen, listă) = inventar, listă, catalog, recensămînt.

CATAVASIE (gr. katabasis = coborîre) = imn care completează fiecare din cele nouă cîntări ale canoanelor. În vechime catavasiile se cîntau de smîndouă stranele, cîntăreții cobînd în mijlocul bisericii.

CATAVASIER = cartea care cuprinde catavasiile. Ex.: "Catavasiariu, cu alte trebuincioase cîntări ce se cîntă preste tot anulu", București, 1724.

CATEHISM (gr. katechismos = instruire cu voce tare) =

1) Scrisore care conține, sub formă de întrebări și răspunsuri, preceptele fundamentale ale religiei creștine.

2) Expunere sumară a unei doctrine, a unei concepții religioase, filozofice etc.

Vezi și: Invățătură creștinească. Prima tipăritură în lb. română a fost Catehismul luteran (Sibiu, 1544), și prima tipăritură rom. Coresi: Intrebare creștinească (1599).

CAZANIE (v. slav. kazanije) = carte de predici în care sunt dezvoltate și explicate pasaje din evanghelie. Cea mai cunoscută în literatură română veche este Cazania lui Varlaam, numită și Carte românească de învățătură (1643).

CASUȚA TIPOGRAFICA (COLOPHON) = datele aflate de obicei la sfîrșitul unei publicații, care conțin informații cu privire la publicarea sau tipărirea acesteia, informații suplimentare (numele autorului și al lucrării, uneori numele editorului, al ilustratorului, al tipografului, al celor care suportă cheltuiala, cu literele cui s-a tipărit, data etc.).

CEARCĂN DE APA - vezi: PETE DE UMEZEALĂ

CEASLOV (slav. cess = ora + slova = cuvânt) = carte cu rugăciuni și cîntări pentru diferite ceasuri din zi. Împreună cu mîneiul, octoihul, triodul, strastnicul și penticostarul formează breviarul bisericii ortodoxe. Printre primele ceasloase tipărite la noi: Ceaslov greco-arab (1702) și Ceaslov slavo-român (1714), datorate lui Antim Ivireanu.

CEASLOVET (slav) - vezi: CEASLOV

CEASOSLOV - vezi: CEASLOV

CHENAR = bordură care încadrează paginile sau coperta cărții. Adesea este realizat din elemente ornamentale.

CHINOVAR = cerneală roșie utilizată la scrierea inițialelor, la ornamente, miniaturi și la sigilarea actelor.

CHIRIACODROMION (gr. Kyriakodromion, din kyriakos = care aparține lui Christos + dromos = drum, cale) = colecție de cuvântări bisericești pentru toate duminicile. Ex.: "Kyrakodromion sau Evanghelia învățătoare..." Bălgard, 1699.

CIUPERCI MICROSCOPICE = grup de organisme microscopice ubiquitare, ce dispun de un echipament enzimatic bogat și labil care le permite adaptarea la surse de hrănă foarte variate. Se dezvoltă în condiții de umiditate relativă a aerului de peste 65%. Sinonim: ciuperci de mucegai, micromicete.

CIUPERCI DE MUCEGAI = vezi: CIUPERCI MICROSCOPICE

CIMP = șir de caractere conținînd elemente de dată aflate într-o legătură logică din punct de vedere bibliografic (de ex.: cîmpul pentru limbă conține coduri pentru limba textului, limba textului original, limba rezumatelor).

CIMP DE LUNGIME FIXA = cîmp care cuprinde întotdeauna același număr de caractere (de ex.: limba este exprimată printr-un cod alfabetic de trei caractere RUM = limba română). Cîmpul de lungime fixă este identificat prin poziția sa în fișă.

CIMP DE LUNGIME VARIABILA = cîmp care cuprinde un număr oarecare de caractere (de ex.: cîmpul pentru titlu). Cîmpul de lungime variabilă este identificat printr-un identificator de cîmp. Un cîmp de lungime variabilă cuprinde doi indi-

catori și unul sau mai multe subcimpuri fiecare cu identificatori de subcimp.

CODICE (lat. codex) = tablă de scris, carte, condică) = manuscris vechi, păstrat în formă de carte. Ex. Codex aureus, Codex Sturdzenus, Codex Neagoceanus etc.

COLLIGAT = unitate fizică creată posteditorial de către posesor, prin legarea împreună a două sau mai multor documente, după criterii subiective.

COLONCIIFRU = Nr. de ordine al paginii unei cărți, imprimat în partea de sus sau de jos a acesteia.

COLONTITIU = primul rînd tipărit cu majuscule deasupra textului fiecărei pagini, cuprinzînd numele autorului, titlul întreg sau prescurtat al cărții ori al unui capitol.

COMPILATIE = utilizarea mai multor izvoare și prelucrarea mai multor informații, date neprelucrate etc. într-o nouă operă; opera rezultată din folosirea informațiilor culese din mai multe surse.

CONSERVARE = 1) ansamblul metodelor și mijloacelor profilactice și curative puse în slujba păstrării bunurilor culturale;
2) disciplina care se ocupă cu etiopatologia, profilaxia și tratamentul de stopare a deteriorării bunurilor culturale (sinonim prezervare);
3) activitatea pusă în slujba creerii condițiilor optime păstrării caracteristicilor originale ale bunurilor culturale (depozitare, menținerea factorilor microclimatici la valorile prescrise, manipulare și valorificare corectă etc.)

COPERTA INTERIOARA = verso-ul copertei (în descriere se va utiliza:
COP.1 INT.; COP.2 INT.)

COTORUL COPERTII = zona din copertă care acoperă cotorul corpului cărții.

COTORUL CORPULUI CARTII = partea corpului cărții care se constituie prin unirea caietelor (printr-un sistem de coasere sau încleiere) și care are rol de axă în jurul căreia se rotesc foile.

COTOR CU NERVURI = cotor, pe suprafața căruia sînt profilate nervurile.

COTOR NETED = cotor plat care maschează elementele de constituire a cotorului corpului cărții (*fără profilări*).

CRESTOMATIE (gr. khrestos = util + mathēin = a învăța) = o selecție de texte, după criterii funcționale, cu caracter didactic vezi și: ANTOLOGIE, ANALECTE

CRESTERI FUNGICE = denumire dată miceliilor și fructificațiilor fungice prezente pe materiale. Aspectul, forma și culoarea lor pot furniza date privind speciile implicate și amploarea atacului.

CRIPTOGRAMA (gr. kryptos = ascuns + gramme = desen) = document, însemnare cu caracter secret.

CRONICA (gr. khronos = timp) = scriere cu caracter istoric, în care sunt consemnate, în ordine cronologică evenimentele mai importante din viața unui popor, a unui domnitor, a unei familii etc.

CRONOGRAF (gr. Khronos = timp + graphos = scriere) = scriere cu caracter istoric care cuprinde faptele, de obicei de la începutul lumii, îmbogățite cu legende religioase și populare. Ex.: Istoria sinoptică a lui Constantin Manasses; Hronograful Tării Românesti etc.

CU BLAGOSLOVENIA = cu aprobarea (Formulă utilizată în cartea veche românească pentru a indica patronajul).

CUSTODE = vezi RECLAMĂ

DATE PRELIMINARE = 1.- pagina sau paginile de titlu ale publicației, inclusiv verso-ul fiecăreia dintre acestea; 2.- orice pagină sau pagini care preced pagina sau paginile de titlu; 3.- menționarea privilegiului și autorizației de tipărire.

DEPOZITE (DE MATERIAL) = materiale (diverse) acumulate și fixate pe suprafața hîrtiei. Ex.: depozite de praf, ceară etc.

DEPOZITE DE CEARA = ceară acumulată și fixată pe suprafața hîrtiei.

DERMESTIDAE = familie de insecte aparținând ordinului Coleoptera ai cărei reprezentanți se hrănesc cu piele și pergament.

DESCRIERE BIBLIOGRAFICA = set de date bibliografice care îregistrează și identifică o publicație.

DESEMNAREA GENERALA A MATERIALULUI = termen care indică în linii mari clasa materialului căreia îi aparține publicația.

DESEMNAREA MATERIALULUI SPECIFIC = numele clasei specifice de material din care face parte publicația.

DETERIORARE = deprecierea materialelor prin pierderea într-o anumită măsură a calității lor inițiale. În general deteriorările hîrtiei sunt clasificate în: fizice, chimice și biologice.

DETERIORARE BIOLOGICA = proces complex de deteriorare sub acțiunea unuia sau mai multor agenți biologici.

DETERIORARE CHIMICA = transformări complexe în material apărute în urma desfășurării unor reacții chimice. (ex. ruperea legăturilor chimice din macromoleculele de celuloză; urmarea acestei deteriorări chimice este pierderea rezistenței hârtiei).

DETERIORARE FIZICO-MECANICA = deteriorări apărute în urma acțiunii unui fenomen fizic care depreciază materialul prin solicitare mecanică (ex. indoituri, plieri, rupturi, tensiuni etc.).

DETERIORARI EVOLUTIVE = deteriorări apărute sub acțiunea ^{unei procese} care se desfășoară continuu accentuând deprecierea materialelor pe măsura trecerii timpului. În general sunt evolutive deteriorările chimice și biologice.

DETERIORARI IREVERSIBILE = 1.- deteriorări care se produc cu modificări chimice în structura suportului sau pierderi de material. 2.- deteriorări în urma producerii cărora materialele nu mai pot fi readuse la forma inițială.

DETERIORARI NEEVOLUTIVE = deteriorări apărute în urma unor procese actualmente încheiate și stabilizate în condițiile date. ex.: deteriorările fizico-mecanice, deteriorările biologice în condiții climatice neprielnice dezvoltării.

DETERIORARI SPECIFICE FOLOSIRII = deteriorări apărute în urma manipularilor uzuale. ex.: acumulare de impurități și grăsimi pe colțul de răsfoire, uzarea pielii de la cotor etc.

DIAC, vezi: GRÂMÂTIC

DIDAHIE (gr. didahi = învățătură) = predică moralizatoare, cuvîntare, învățătură rostită în anumite împrejurări solemnne, care are la bază un text din Evanghelie. Ex.: Didahiile lui Antim Ivireanu

DIOTOSITORIU (cu DIORTOSIREA) = corector (cu corecțura...)

DRUGAR (ger. Drucker) = tipograf

DUCT (lat. ductus) = trăsătură, formă, caracter ^{de literă}

EDITIE = totalitatea exemplarelor unei publicații tipărite prin folosirea aceluiași zat tipografic sau reproduse după modelul exemplarului-bază și publicate de un editor sau un grup de editori. (O ediție poate fi tipărită de mai

multe ori sau poate avea mai multe apariții, iar aceste reeditări pot prezenta mici diferențe între ele).

EDITIE ORIGINALA = Prima ediție în limba manuscrisului operei respective.

EDITIE PRIMA = prima apariție editorială a unei opere.

EDITIE PRINCEPS = prima ediție a lucrărilor autorilor care au trăit înainte de apariția tiparului (jumătatea sec. al XV-lea).

ELEMENT = cuvînt, sintagmă sau grup de caractere reprezentînd un component distinct al informației bibliografice; parte dintr-o zonă a descrierii bibliografice.

ELEMENT DE DATA = cel mai mic sir de caractere care este identificat explicit.

ENCOMION (ngr. egkomion)= elogiu, cuvîntare de laudă.

PISTOLIE (gr. epistoli) = scriere în versuri, sub forma unei scrisori, adresate unei persoane reale, fictive sau decedate, prin care autorul discută o problemă literară, filozofică etc. în stil didactic sau satiric. Ex.: Horatiu: Ad Mecenatem; Gr. Alexandrescu Epistolă către Voltaire.

EPITALAM (gr. epithalamios = cîntec nupțial) = poem de mică întindere scris în cînstea tinerilor căsătoriți. Ex. Sapho, Pindar, Anacreon sunt autori de Epitalamuri.

ERMINIE (gr. ermineia = interpretare) = manual de pictură religioasă bizantină, care cuprinde, pe lîngă indicațiile și rețetele tehnice ale meșteșugului, și texte apocrife legate de personajele și scenele infățișate. Manuscise grecești ale erminilor au fost redactate în atelierele zugravilor de la Muntele Athos. O parte s-au tradus și în românește.

ETICHETA = zona de fișă care cuprinde totalitatea cîmpurilor de lungime fixă.

EVANGELIAR(lat. evang eliarium) = carte care conține cele patru evangeli, [redacted] în întregime sau parțial. Primul evangeliar complet tipărit în limba română: Tetrvanghel (1561) al lui Coresi.

EVANGHELIE (gr. evangelion = bunavestire) = una din cele patru versiuni de bază ale doctrinei creștine. Viz. și EVANGELIAR

EVANGHELIE INVATATOARE, vezi și: CHIRIACODROMION

EVHOLOGHION (gr. euhologhion = carte de rugăciuni), vezi: MOLITVENIC

FIAB, vezi: JFLA

FACSIMIL = reproducerea exactă, manuală sau mecanică a unui manuscris, desen, carte etc.

FERECĂTURA = învelitoare a copertii, realizată în metale prețioase prelucrate artistic.

FILIGRAN = desen, ~~cifre~~, litere imprimate în foia de hîrtie în scopul identificării producătorului ^(Marca de fabricatie) /Este vizibil prin transparentă.

FINALE = micile ornamente care se pun la sfîrșitul capituloarelor (în fr. : cul de lampe).

FISA FIICĂ = denumire convențională dată fișei în care se completează numai eticheta și notele specifice referitoare la particularitățile exemplarului descris. Aceasta va fi pusă apoi în relație (în cadrul prelucrării automate) cu fișa mamă prin numărul de înregistrare în sistem. *Se utilizează pentru toate exemplarele aceliasi ediții, în afară celui mai complet, care a fost descris pe fișa mamă.*
FISA MAMĂ = denumire convențională dată fișei care conține descrierea completă a unui document-etalon pentru toate exemplarele unei ediții.

FIZIOLOGUL (gr. physis = natură + logos = vorbire) = scriere populară moralizatoare, asemănătoare unui manual de zoologie, în care descrierea animalelor, fantastice sau reale, este urmată de pilde esopice. Astfel de lucrări au fost create în sec. IV în Egipt, prelucrate apoi în limbile române și germanice.

FLEURON = ornament gravat în formă de floare.

FLOAREA CUVINTELOR, vezi: ANTOLOGHION

FLORILEGIU (lat.med. florilegium) = culegere de texte alese; vezi și: antologie, crestomatie.

FOAIE FRONTISPICIU = foaie tipărită înaintea paginii de titlu, sau care o înlocuiește, bogat ornamentată, cuprinzînd un rezumat al paginii de titlu.

FOI DE GARDĂ = una sau mai multe foi de protecție, albe sau colorate, confecționate din hîrtie, mătase etc. Protejează o gravură, miniatură, desen, acuarelă etc.

Cînd acestea sînt așezate între copertă și corpul cărții (avînd și funcția de legătură) ele se vor numi forzat.

FORMAT DE CARTE = indicativ convențional determinat de numărul de îndoituri ale foii tipografice. Se stabilește în funcție de numărul de foi ale caietelor (signatură și reclamă) direcția liniilor de apă, dispunerea filigranului pe foaie. (vezi și Partea a IV-a)

FORZAT = foaie dublă care face legătura între copertă și corpul cărții, avînd și rol de protecție. Tipul de material și stilul, în care este realizată decorația acestuia, constituie elemente de orientare cu privire la perioada istorică, aria geografică, legător etc.

FRAGILIZAREA HIRTIEI = o importantă pierdere a rezistenței inițiale a hîrtiei manifestată prin fisurarea sau spargerea zonelor afectate ale foii la manipulare. Poate ajunge, în faze extreme, la fragmentare la cea mai ușoară atingere.

FRONTISPICIU = ilustrație plasată în partea de sus a paginii de titlu sau a începutului de capitol avînd uneori inclus și titlul lucrării sau al capitolului.

FUNGI (lat. fungus=ciupercă) = ciuperci

GALERII DE INSECTE = galerii cu traiectorie întortocheată produse în scoarțele de lemn și în corpul cărții prin consumarea materialului de către larvele insectelor aparținînd ordinului Coleoptera.

GÂURI DE ZBOR = orificii produse în scopul ieșirii din material pentru efectuarea zborului de împerechere a insectelor aparținînd ordinului Coleoptera.

GRĂMĀTIC = scriitor de cancelarie domnească, slujbaș de vîsterie, logofăt. Prin extensie copist. Sinonime: pisar, uricar.

(sl.) GROMOVNIC = scriere populară care prevestește viitorul după fenomenele naturale.

HAGIOGRAFIE (gr. hagios = sfînt + grafein = a scrie) = ramura teologiei care are ca obiect povestirea vieților sfintilor. Ex.: Dosoftei: Vîata și petrecerea zfintilor, Iași, 1682-1686.

(gr.) HARTOFILAX = arhivar, bibliotecar al unei biserici sau mănăstiri.

HERMENEUTICA (gr. hermeneutikos = explicativ) = teoria și arta interpretării unui text.

HRISTOITIE (gr. hristoitheia = bunăcuvîntă) = scriere cu caracter didactic, manual de bună purtare. Ex.: Anton Pann Hristoicie au Scoala moralului... Sibiu 1834.

ISBD = International Standard Bibliographical Description = Descrierea bibliografică internațională standardizată

ISBD (A) = International Standard Bibliographical Description (Ancient)
= Descrierea bibliografică internațională standardizată pentru publicații vechi.

ISBN = International Standard Book Number = Sistemul internațional de numerotare a cărților. Acest sistem este destinat înregistrării într-o formă codificată a producției de cărți din fiecare țară. Numerotarea cărților după ISBN permite identificarea fiecărui titlu sau a fiecărei ediții a unui titlu sau a unei edituri sau organizației editoare, numărul respectiv fiind unic pentru același titlu sau aceeași ediție.

ISSN = International Standard Serials Number = Numerotarea internațională standardizată a publicațiilor în serie. Numărul internațional standardizat al publicațiilor în serie (ISSN) este un cod cifric standardizat, concis, unic și neechivoc, destinat identificării exclusive a titlului unei publicații în serie.

IDENTIFICATOR DE CIMP = sir de trei caractere care identifică un cimp de lungime variabilă, compus din : codul nivelului bibliografic (caracterul S, C, M sau A) și tipul cîmpului (format din două cifre).

IDENTIFICATOR DE SUBCIMP = cod de două caractere procedind fiecare subcimp, necesar identificării lui în cadrul unui cimp de lungime variabilă. Primul caracter este totdeauna α iar cel de al doilea caracter este alfabetic. (De ex.: în cadrul cîmpului de lungime variabilă x 21 - autor - identificatorul de subcimp α A indică elementul de intrare al numelui, iar identificatorul de subcimp α D indică restul numelui).

IFLA = International Federation of Library Associations (In românește : FIAB = Federatia Internațională a Asociației Bibliotecarilor).

ILUSTRATIE = reprezentare grafică, legată de conținut, care apare în cadrul unei publicații.

IMPRIMARE = toate exemplarele unei ediții publicate odată sau într-o singură operațiune. Aceste exemplare permit includerea variantelor care apar în cursul tipăririi.

INCLUZIUNI DE CUPRU = particule de cupru desprinse de pe instalațiile de fabricare a hîrtiei, incluse în pasta de hîrtie și fixate în foaie. În prezența umidității excesive se formează aureole albăstre-verzui în jurul particulelor de cupru datorită formării carbonațiilor de cupru.

INCLUZIUNI DE FIER = particule de fier desprinse de pe instalațiile de fabricare a hîrtiei, incluse în pasta de hîrtie și fixate

în fosie. În procentă umidității excesive se formează sareole ruginii în jurul particulelor de fier datorită formării oxizilor de fier (rugină).

(lat. incunabulum = leagăn)
INCUNABUL = tipăriturile secolului al XV-lea (până în anul 1500 inclusiv).

INDICATOR = cod format ^{dintr-un} caracter asociat unui cîmp de lungime variabilă care furnizează informații suplimentare în ceea ce privește conținutul cîmpului, sau indică modalități de prelucrare a datelor.

INFECTARE = contaminarea unui material cu microorganisme.

INFESTARE = contaminarea unui material cu insecte.

INITIALA = prima literă a unui cuvînt, paragraf, capitol, text manuscris.
(Adesea bogat ornamentată și colorată). Se regăsește și în primele tipărituri, executată tot manual.

INTERFOLIERE = introducerea la legat a unor file albe între cele tipărite pentru marcarea paginilor lipsă sau pentru complecări și corecturi ale lectorului.

INTERPOLARE = intercalare într-un text dat a unor părți care nu aparțineau textului original și care au fost adăugate ulterior fie pentru a explica, fie pentru a completa textul inițial.

IRMOLOGHION (gr. eirmos = suită de rugăciuni + loghion = cuvînt) = carte de cult în care se află o suită de imnuri. Ex.: "... S-au tipărit Irmologhionul acesta... în sfînta monastire Neamțul, la anul 1827 la martie 15".

IRMOS (gr. eirmos = suită de rugăciuni sau imnuri) = primul vers al unei cîntări bisericești; indică atât cuprinsul cît și melodia celorlalte versuri. numite tropare.

IZVOD (v. slav.) = manuscris, listă, însemnare, catastîr.

INCHIZATORI = dispozitive de închidere a cărții plasate pe cele două coperti.

INGALBENIREA (IMBRUNIREA) HIRTIEI = virarea culorii spre galben-brun datorită transformărilor chimice produse în hîrtie. Aceste transformări au loc mai ales la contactul cu lumina (reacții fotochimice),

INTREBARE CRESTINEASCA = vezi: CATEHISM

JITIE (v. slav. zitije) = biografie, pățanie, întîmplare

LAVIU = procedeu de a colora monocrom un desen cu tuș diluat sau cu o culoare de apă.

LEGATURA (DE CARTE) = sistem de solidarizare a părților componente ale cărții, în scopul realizării continuității textului și a conservării volumului. Uneori are și funcții estetice. Stilul legăturii oferă adesea posibilitatea stabilirii ariei geografice, perioadei etc.
(Vezi anexa...)

LETOPISET (sl).=vezi : ANALE

LETRINA = 1.- literă majusculă adesea ornamentată care ocupă înălțimea mai multor linii de text la începutul unui paragraf (vezi și inițiale). 2.- litere independente care marchează ordonarea alfabetică a cuvintelor în enciclopedii, dicționare etc.

LIGATURA = semn grafic care unește două sau mai multe litere.

LINII DE APA = urmele lăsate în foaia de hîrtie de către sita pe care a fost fabricată. Acestea sunt orizontale (vergeuri) și verticale (pontuzouri), vizibile prin transparentă.

LITURGHIE (gr. leitos = public + ergon = prestație) = rugăciune care se oficiază dimineața, în special duminica și la sărbători.

LITURGHIER = carte care conține rugăciunile pentru săvîrșirea liturghiei. Începutul tiparului în țările românești este marcat de Liturghierul lui Macarie (1508).

LOGOFAT = vezi: GRĂMATIC

MANU PROPRIA (lat.)= expresie folosită în documentele medievale care se referă la semnatura titularului. Prescurtat: m.p.

MARCA TIPOGRAFICA = vinietă, adesea alegorică, însoțită de o deviză adoptată de tipograful sau editorul cărții, imprimată fie pe pagina de titlu, fie la sfîrșitul cărții.

MARGINALIA (lat.) = note pe marginea paginilor tipărite, conținând observații în legătură cu pasajele corespunzătoare.

MATERIAL INSOTITOR = scurtă descriere a oricărui material ce însoțește partea sau părțile esențiale ale publicației și care este menit a fi folosit împreună cu aceasta.

MENTIONAREA EDIȚIEI = elemente de identificare) ediției sau imprimării din care face parte o publicație, înregistrată în termenii folosiți în publicația respectivă sau comunicată, cînd este necesar, de agenția bibliografică.

MENTIONAREA RESPONSABILITĂȚII = element privind identificarea persoanelor și a funcției lor, care sănătătoare sau su contribuit la crearea conținutului intelectual sau artistic al lucrării.

MENTIONAREA SERIEI = elemente care identifică o serie și subseriile ei (dacă este cazul) și orice numerotare cu cifre sau litere în cadrul seriei și subseriei.

MIGRAREA CERNELII (CULORILOR) = antrenarea pigmentilor sau coloranților din cerneală (culori) de către frontul de spă sau alți agenți fluizi și deplasarea lor în hîrtie.

MINEI (v.sl. mineja) = carte în care sănătătoare sunt orînduite slujbele sfînților din toate zilele. Este împărțită în 12 părți pentru cele 12 luni ale anului. Au fost traduse și tipărite în română de Grigorie, Chesarie și Filarét de Râmnic, la Rîmnicu Vîlcea (1779-1780).

MINIATURA (lat. minium = oxid de plumb) = mici compoziții sau ornamente pictate, uneori aurite sau argintate, aflate pe vechile manuscrise și incunabule. La început ele erau pictate cu minium, cinabru sau vermillion, apoi termenul s-a generalizat.

MISCELANEU = 1.- manuscris alcătuit din mai multe lucrări, care pot fi diferite tematic, scrise de mai mulți copiști la date diferite. 2.- publicație care cuprinde mai multe lucrări ale aceluiași autor sau de autori diferiți.

MOLEBNIC (sl.) = vezi: MOLITVENIC

MOLITVENIC (v.slav. molitvinik) = carte de rugăciuni care se citesc în diferite împrejurări ale vieții omenești de la naștere pînă la moarte. Ex.: Molitvenic, Tîrgoviște 1545; Molitvenic tipărit de Coresi, Brașov 1564; Iași 1681 datorat lui Dosoftei etc.

MUCHIE = grosimea coperții în cele trei laturi libere.

NERVURA = profil vizibil pe cotorul cărții, provenind din tehnica de coasere a caietelor cărții. Corespondentul provenit din limba germană: snit.

NIVEL ANALITIC = descrierea bibliografică a conținutului unei publicații monografice sau seriale.

NIVEL BIBLIOGRAFIC = modalitate de înregistrare și descriere a unei documente (cărți, manușcris, serial etc.).

NIVEL COLECTIV = descrierea caracteristicilor generale ale unui grup de volume sau lucrări care constituie o unitate de conținut.

NIVEL MONOGRAFIC = descriere bibliografică a unei publicații de sine stătătoare (unitate fizică și de conținut).

NIVEL SERIAL = descrierea bibliografică a publicațiilor seriale (publicații periodice sau în serie).

OCTOIH (gr. oktoihos = opt tonuri) = carte de ritual, folosită în biserică ortodoxă, care cuprinde cîntări pe opt glasuri. Ex.: Octoihul de la Caransebes, mss. din sec. XIII; Octoih tipărit de Macarie, Tîrgoviște (1510).

OGLINDA PAGINII = forma și dimensiunile suprafeteelor tipărite pe paginile unei cărți.

OGLINDA PAGINII DE TITLU = transcrierea integrală a paginii de titlu, în formă continuă, marcind însă sfîrșitul de rînd al textului tipărit prin două bare oblice (//). Din această transcriere vor fi omise motto-urile, versurile citate.

OLOGRAF = scris de mîna autorului (despre manuscrise, corespondență etc.)

OMILIE (gr. homilia = conversație) = predică religioasă, cuvîntare, vezi și: CAZANIE. Primele traduceri de omilii le-a făcut Coresi în Tîlcul Evangheliei, Brașov (1564).

OPIS = listă sau indice de acte, documente etc.

OPTIONAL = cîmpul (subcîmpul) poate lipsi de pe fișă în situația în care documentul descris nu conține elementele care definesc cîmpul sau subcîmpul respectiv.

ORNAMENT TIPOGRAFIC = motive geometrice, florale, zoomorfe sau antropomorfe, de dimensiuni mici, care împodobesc paginile tipărite.

OROLOGHION (gr.) = vezi CEASLOV

OSMOGLASNIC (slav.) = vezi OCTOIH

OTECINIC (slav. otcinik) = vezi PATERIC

PAGINA COPYRIGHT = verso^{ul} paginii de titlu, unde se adaugă informații privind permisiunea de reproducere a cărții.

PAGINA DE TITLU = pagină, de obicei la începutul publicației, care prezintă cele mai cuprinzătoare informații despre publicație, lucrarea conținută în publicație, titlul, afirmarea responsabilității și a tuturor sau a unei părți din datele de imprimare. Cînd elementele, care în mod normal sunt prezentate pe o pagină de titlu, sunt împărțite - fără a se repeta - pe două pagini față în față, acestea sunt considerate împreună pagină de titlu.

PALIMPSEST (gr. palin = din nou + psestos = răzuit) = foaie de pergamant de pe care a fost ras textul vechi pentru a fi înlocuit cu un text nou (*procedeu frecvent mai ales în Evul Mediu, din lipsă de material*).

PANEGIRIC (gr. panegyrikos = elogiu) = discurs în care se făcea elogiu unor mari personalități (se rostea adesea la înmormântări).

PARACLITICHI (gr.) = vezi OCTOIH

PAREMIOLOGIE (gr. paroimiq = proverb + logos = *cuvînt*) = disciplina care are ca obiect cercetarea proverbelor populare.

PARIMII (gr. paroimia = proverb) = proverbe. Extrase din Parimiile lui Solomon ori din Epistolele sfintilor Apostoli.

PASCALIE (gr. pashalia = sărbătoarea suferinței) = calendar perpetuu cu tabele de însemnări pentru calculul sărbătorilor religioase (în special data Paștilor).

PASSIM (lat. = *ici și colo*) = formulă întrebuintată pentru semnalarea existenței în diferite locuri în volum a acelorași elemente ale descrierii.

PATA = zonă de formă, mărime și culoare foarte diverse apărute pe hîrtie sau pergamant în urma contactului acestora cu diferite substanțe care se pot fixa fizic sau chimic pe fibre. ex.: pete de umezeală, grăsimi, ceară, pete fungice etc.

PATA DATORATA INUNDARII = vezi: PATA DE UMEZEALĂ

PATA DE CEARA = zonă translucidă în hîrtie, cu contur delimitat, apărută în urma contactului cu o picătură de ceară fierbinte.

PATA DE GRASIME = zonă translucidă în hîrtie (mai mult sau mai puțin colorată), apărută în urma contactului cu o materie grasă.

PATA DE UMEZEALA = zonă de obicei colorată diferit în raport cu restul hîrtiei cu un contur bine definit, marcînd limita de migrare a frontului de lichid. Sinonime: cearcân de spă, pată datorată inundării.

PATERIC (gr. paterikon) = culegere de texte despre viațile unor părinti ai bisericiei ortodoxe. Ex.: "Otecinic sau pateric, povești din viața mai multor sfinti", mss. sec. XVII.

PĂDUCHI DE CARTE = denumirea populară a insectelor aparținînd familiei Liposcelidae, ordinul Corrodentia. Au culoare albă și o lungime de 2-3 mm, se hrănesc cu clei, afectînd zonele apropiate de cotorul cărților.

PENTICOSTAR (ngr. pentekostarion & pentekoste = al cincizecelea) = carte bisericăscă în care este cuprinsă rândujala slujbelor dintre Paști și Rusalii (50 zile). Ex.: Triod pentecostar (1553).

PETE FUNGICE = pete apărute pe materiale în urma activității microorganismelor implicate în biodegradarea acestora. Pot fi de culori, mărimi și forme variate în funcție de speciile implicate și de natura și compoziția materialului atacat.

PETE RUGINII = pete apărute în urma migrării în hîrtie, în condiții de umiditate crescută, a oxizilor de fier generați de incluzunile de fier sau de contactul cu un obiect conținând fier.

PICIOR = partea inferioară a cotorului cărții

PIERDEREA UNITATII VOLUMULUI = desprinderea copertii de corpul cărții.
Desprinderea caietelor și foilor din corpul cărții.

PILC = val de uns literele cu cerneală la teasc.

PILCAR = tipograful care lucrează cu pilcul

PISAR = vezi: GRAMATIC

PLACHETA = volum mic cu cîteva foi, cuprinzînd în special versuri; broșură

PLANSA = material ilustrativ care apare pe o pagină, însotit sau nu de text explicativ, și care nu face parte dintr-o succesiune de pagini complet sau parțial acoperite de text.

PONTUZOURI = vezi: LINII DE APA

POSLANIE (v. slav.) = vezi: EPISTOLIE

POSLUŞNIC = slujitor, ucenic tipograf

PRAVILA (v. slav. pravilo = regulă) = 1.- culegere de vechi legi, regulamente. 2.- carte care cuprinde îndatoriri monahale și preoțești, canoane. Ex.: Cea mai veche culegere de legi tipărite în Țara Românească este Previla de la Govora (1640).

PRAXIU (gr.) var. PRAXIS = vezi: APOSTOL

PREDOSLOVIE (sl. predusloviie)=vezi și: PROLEGOMENA

PRENUMERANT = subscriptor, abonat

PROBAR = repertoriu de litere și semne tipografice existente în dotarea unei tipografii.

PROCES DE DETERIORARE = sir de fenomene prin desfășurarea cărora se produce deteriorarea materialelor.

FROLEGOMENA (gr.) = precuvîntare, prefață, introducere.

PROLOG (gr. prologos = prefață) = parte care precede cuprinsul propriu-zis al unei opere literare, de obicei dramatice; povestirea vieților sfintilor.

PROPOVEDANII (slav. prepovedania) = predici ortodoxe la înmormântare. Ex.: Propovedanii la îngropăciunea oamenilor morți de Samuel Micu, Blaj, 1784.

PSALM (gr. psallo = cîntec din liră) = imnuri de slavă la adresa divinității care se cîntau cu acompaniament de harpă. Atribuiți cei mai mulți regelui David, (151), psalmii au început să fie cîntați și în biserică creștină.

PSALTICHIE (ngr. psaltiki) = culegere de muzică vocală de cult. Ex.: Psaltichia lui Filotei sin Agăi Jipei mss. 1713

PSALTIRE (gr. psalterion = instrument muzical de formă triunghiulară, cu coarde) = colecție de psalmi. Ex.: Psaltirea scheiană, Psaltirea voroneteană. Prima psaltire tipărită în lb. română datează din 1570 (Coresi); Psaltirea în versuri, Dosoftei, 1673.

PUBLICAȚIE IN MAI MULTE VOLUME = publicație apărută în mai multe părți, separate din punct de vedere fizic, concepută sau publicată ca entitate; părțile separate pot avea titluri și mențiuni de autor aparte.

PUBLICAȚIE MONOGRAFICA = publicație neserială, cuprinzînd textul (cu sau fără ilustrații) complet într-un singur volum, în mai multe volume sau urmînd a fi completat într-un număr finit de volume.

RECLAMA = CUSTODE. Primul cuvînt sau prima silabă a cuvîntului din textul paginii următoare, tipărit în partea dreaptă jos a paginii anterioare, care facilită tipografilor urmărirea succesiunii paginilor și asamblarea caietelor.

RECTO = prima pagină a unei foi sau pagina din dreapta.

REPETABIL = cîmpul (subcîmpul) poate fi repetat de câte ori este necesar corespunzător elementelor de descriere a documentului.

RESTAURARE = disciplina care se ocupă cu restabilirea semnificației originare a bunurilor culturale, înălăturarea efectelor deteriorării și consolidarea structurii suport.

ROJDANIC (v. slav. rojditi = a se naște) = vezi: ZODIAC

RUBRICARE = un mod de punere în pagină exprimând o împărțire după conținut a textului. Provine de la scrierea cu cerneală roșie a titlurilor sau pasajelor în manuscrise și tipărituri.

RUJDENIȚA (slav.) = vezi: ZODIAC

SBORNIC (bg. sbornik = culegere) = vezi: MISCELANEU

SCRIB = vezi: GRAMATIC

SCRIPTURA (lat. scriptura = scriere)= 1. scriere cu caracter literar sau științific; prin extindere: conținutul unei scrieri.
2.- asociat cu determinativul "sfântă", se folosește în sintagma Sfânta Scriptură: scrierile cuprinse în Vechiul și Noul Testament (Biblia). Ex.: Biblia adecă Dumnezeiasca Scriptură...", Buc. 1688.

SELINODROMION (gr. selenos = lună, dromos = drum) = scriere despre nașterea și mișcarea lunii .

SERIAL= un grup de publicații, corelate printr-un titlu colectiv care se referă la întregul grup pe lîngă titlul individual al fiecărui număr în parte ; publicațiile individuale ale grupului pot fi numerotate sau nu. Acest termen nu se referă la publicațiile în mai multe volume.

SIGNATURA = cifră, literă (rar steluță sau alt semn) tipărită în partea de jos a primei pagini a unui caiet (coală de tipă) pentru a facilita ordonarea caietelor la legare.

SINAXAR (ngr. sinaxerion) = carte care cuprinde, după calendar, viețiile sfintilor povestite pe scurt.

SINOPSIS (gr.) = sinteză, rezumat.

SLOVO-CIFRA = literă din alfabetul chirilic cu valoare cifrică; pentru a deosebi de semne/e cu valoare fonetică este marcată de titlă și uneori între două puncte despărțitoare.

STRASTNIC (v. slav. strasti = durere, patimă) carte care cuprinde oficierile din săptămîna patimilor. Ex.: Strastnic Blaj, 1753 și 1773.

SUBCIMP = sir de caractere, conținînd un element de dată ce intră în componența unui cîmp.

SUBSTITUTUL PAGINII DE TITLU= pagină sau o parte de pagină dintr-o publicație, care, în absența paginii de titlu, o înlocuiescă: căsuță tipografică, titlul incomplet, titlul de capitol sau chiar cel de sumar, colon-titlul, cuvinte

de început, explicative, de deschidere a textului principal, a aliniatului etc. Partea conținind cele mai cuprinzătoare **date** trebuie să fie folosită ori de câte ori este posibil. Pentru completarea datelor se va apela la celelalte substitute, într-o ordine stabilită.

ŞNIT = vezi: TRANŞA

TETRAEVANGELIAR = vezi: EVANGELIAR

TIRAJ = numărul de exemplare în care se tipărește o carte, o publicație periodică sau orice altă imprimare tipografică.

TITLA = semn grafic a cărui formă clasică este o linie orizontală ondulată, plasată deasupra unei litere sau unui grup de litere, indicând prescurtarea unui cuvânt sau valoarea numerică a literelor.

TITLU = cuvânt sau sintagmă, care apare de obicei în publicație, denumind publicația sau lucrarea pe care o cuprinde.

TITLU ALTERNATIV = în cazul în care titlul propriu-zis este constituit din două părți (fiecare dintre acestea putând fi considerată un titlu) unite prin cuvântul "sau" (echivalentul lui în altă limbă), a doua parte din titlu va fi denumită titlu alternativ.

TITLU ASCUNS = titlul lucrărilor care formează unitatea editorială a unui document, neanunțate însă în pagina de titlu. Ele pot să apară în continuarea lucrării de bază sau cu pagină de titlu separată dar spre deosebire de colligate, sunt componente ale aceleiași ediții.

TITLU COLECTIV = titlul general al unei suite de titluri existente în lucrare.

TITLU CONVENTIONAL = un titlu scurt, semnificativ, extras de catalogator din titlul propriu-zis, sau ^{atribuit} un titlu generic care caracterizează publicațiile ce conțin mai multe lucrări ale aceluiași autor.

TITLU PARALEL = titlul propriu-zis (sau titlul unei lucrări individuale incluse într-o publicație fără titlu colectiv) în altă limbă sau în alt alfabet; un titlu în altă limbă sau alfabet prezentat ca un echivalent al titlului propriu-zis.

TITLU PROPRIU-ZIS = titlul principal al unei publicații, în forma în care apare în pagina de titlu sau pe substitutul paginii de titlu. Termenul include orice titlu alternativ dar nu

cuprinde titlurile paralele și alte informații despre titlu. El include de asemenea cuvântul de deschidere al paginii de titlu cu condiția ca acesta să nu reprezinte o afirmare separată a responsabilității, o dedicatie, un motto, o mențiune a seriei, a prețului publicației, a ediției sau orice altă parte a datelor de imprimare.

TRANSFER - MIGRAREA ACIDITATII = transferul (migrarea) acidității de pe un material pe alt material cind sunt ținute în contact un timp mai îndelungat.

TRANSA = cele trei laturi exterioare ale corpului cărții. Corespondențul de proveniență germană: Snit; pentru tranșă surită: Goldsnit.

TREPETNIC (slav trepetinik) = carte populară de prevestire a viitorului după interpretări ale unor mișcări convulsive și involuntare ale feței. Ex.: Trepetic Bălgad, 1639.

TRESA = semn de carte

TRIFOLOGHIU (gr.) = vezi: ANTOLOGHION

TRIOD (v. slav. triodi < gr. triodos = răspîntie)=carte care cuprinde cîntările din postul mare, începînd cu Duminica Vameșului și a Fariseului pînă la Paști. Ex.: Triod-Penticonostar tipărit de Coresi în 1558.

TRIPESNIC = vezi: TREPETNIC

TROPAR (gr. troparion = întoarcere, schimbare, sl. tropar') = scurtă cîntare de laudă, imn.

TVETOSLOV (slav) = vezi: ANTOLOGHION

URICAR = scriitor de urice (acte de proprietate), copist de cancelarie.
vezi și: GRAMATIC

VEDETA = cuvînt, un grup de cuvînte, un simbol sau un grup de simboluri scoase în evidență față de descrierea din catalog, care servește la ordonarea descrierilor după un sistem prestabilit.

VEDETA DE AUTOR COLECTIV = denumiri de colectivități, persoane juridice sau morale responsabile de conținutul intelectual al lucrării.

VEDETA DE AUTOR - PERSOANA FIZICA = nume de persoane fizice responsabile de conținutul intelectual al lucrării.

VEDETA UNIFORMA = formă unitară de nume, totdeauna aceeași (indiferent de modul cum este notat pe document) pentru același autor, iar pentru lucrările fără autor, un titlu unitar pentru aceeași lucrare apărută sub diferite titluri.

VEDETA UNIFORMĂ DE TITLU (TITLU UNIFORM) = titlu în limba originală a lucrării sau titlul cel mai frecvent utilizat în edițiile operelor catalogate sau în referințele făcute la aceste opere de către autorități recunoscute. (Dacă opera este în general cunoscută sub un titlu de uz curent, acest titlu va deveni vedetă uniformă).

VERJEURI = vezi: LINII DE APA

VERSO = a doua pagină a unei foi sau pagina din stînga.

VINIETA = în sens strict, ornament inspirat din forma viței de vie (fr. *vigne* > *vignette*). Vinietă în cadrul unei cărți, este orice ornament de format mai mic.

VOLUM BROŞAT = carte cu colile unite și fixate într-o copertă flexibilă.

XILOGRAVURA = gravură în relief, executată în lemn. Poate fi "în lungul fibrei" (lemnul tăiat în sensul fibrei) și "în cap de fibră" (lemnul tăiat transversal). A fost folosită de editori, pentru ilustrații, în sec. XVI-XVII.

ZAT = vezi: OGLINDA PAGINII

ZETĂR = lucrătorul tipograf care culege textul

ZODIAC (gr. zodiakós = cerc care cuprinde cele 12 constelații) = scriere populară în care se prezice viitorul oamenilor după zodia în care sînt născuți.

ZONA = secțiune principală a unei descrieri bibliografice cuprinzînd date dintr-o anumită categorie sau grup de categorii de informații.

TERMENI ÎN LIMBI STRÂINE

AB CALCE (expresie lat.) = de la început

ACCESSIT (vb. lat.: accedo-edere-ssi-essum) = s-a adăugat. Verb care marchează introducerea în volum și a altor lucrări

AD (prepoz. lat.) = la... (însoteste numele editorului, uneori al tipografului)

AD CALCUM (expresie lat.) = la termen

ADMITTITUR (vb. lat.: admitto-ittere-isi-issum) = a îngăduit, a aprobat... Vezi și IMPRIMATUR

AGGIUNTA (it.) = adăugită

ANIMADVERSIONES (subst. lat.: animadversio-onis) = observații, note, comentarii

ANNOTATIONES (subst. lat.) = comentarii, note

ANOPISTOGRAF (subst. gr.) = imprimare pe o singură parte a filei

APPRESSO (partic. lat. de la vb. apprimo-ere-essi-essum) = imprimat
Vezi și PRESSO

APUD (lat.) = la... prepoziție care însoteste numele editorului, uneori al tipografului

AUCTUS-A-UM (partic. perf. lat. de la vb. augeo-ere-xi-ctum) = îmbogățit(ă), sporit(ă)

AVEC PRIVILEGE (fr.) - vezi CUM PRIVILEGIO (lat.)

BEY (prepoz. germ.) = la (urmează numele editorului sau tipografului).
Vezi și AD (lat.), CHEZ (fr.)

BIBLIOPOLA (subst. lat.: bibliopola-ae) = librăr

BUCHFÜHRER (germ.) = șef de atelier tipografic

CALCOGRAPHUS (subst. gr. formă lat.) = gravor

CASTIGATIO (subst. f. latin) = îndreptare, îngrijire /de ediție/. Substantivul însoteste numele îngrijitorului de ediție

CHEZ (fr.) - vezi APUD (lat.)

CON LICENZA DE SUPERIORI ET PRIVILEGIO (it.) - vezi CUM PRIVILEGIO (lat.)

CON PRIVILEGIO (it.) - vezi CUM PRIVILEGIO (lat.)

CONSCRIPSIT (vb. lat.: conscribo-bere-psi-ptum) = a redactat...

CORRECTOR (subst. lat.) = corector, cenzor

CORRETTO (part. it.) = corectat, îmbunătățit

CORRETTORE (subst. it. correttore-trice) = corector (mai ales în tipografie)

CUM ADDITAMENTIS (subst. lat.: additamentum-i) = cu adăugiri

CUM FACULTATE SUPERIORUM (expr. lat.) = cu aprobarea superiorilor.
Vezi și: CUM PRIVILEGIO

CUM PRIVILEGIO (expresie lat.) = cu aprobarea

CURA (subst. lat.) = cu îngrijirea lui...

DATI IN LUCE (it.) - vezi DATUS IN LUCE (lat.)

DATUS IN LUCE (expresie lat.) = editat, apărut

DELINÉAT (vb. lat.: delineo-are) = a desenat ...

EDIDIT (vb. lat. edo-ere-idi-itum) = a publicat ...

EDITIO ..., PRIORI AUCTIOR (expresie lat.) = ediția a ..., îmbogățită
față de cea precedentă

EDITIO AUCTA (lat.) = ediție îmbogățită

ELENCHUS (subst. lat.) = selecție, indice, tablă de materii

EMENDATUS (part. lat. al vb. emendo-are) = desăvîrșit; perfectat,
corectat

EN LA BOUTIQUE DE... = în magazinul lui... (se referă la difuzor)

ENHRIDION (subst. gr.) = dedicație

EPITASIS (subst. gr.: epitasis-seos) = postfață

ERUIT (vb. lat. eruo-ere-i-tum) = a scos la iveală, a dezvăluit (referitor la tipărirea cărții)

EX LIBRIS (subst. lat.: liber-brī) = din cărțile... (însoteste numele proprietarului cărții) consacrată ca marcă de proprietate: *manuscrītis*, stampilă sau etichetă

EX OFFICINA (subst. lat. cu prepoz.) = din tipografia (din atelierul tipografic)

EX PRIVILEGIO REGIS - vezi și: CUM = cu aprobarea (încuvintarea) regelui

EXCUDEBAT (impf. vb. lat.: excudo-ere-di-sum) = s-a făurit, s-a tipărit.
Verbul precede numele meșterului tipograf

EXPENSIS (subst. lat.: expensum-i) = cu cheltuiala

EXPLANATUS (part. lat. al vb. explano-are) = explicat, clarificat,
interpretat

EXPLICIT (lat.) = abrevierea cuvintelor latine: EXPLICATUS EST LIBER
(carea este terminată) așezată de către copiștii evului mediu la sfîrșitul unui manuscris. S-a menținut la numeroase tipărituri din sec. al XV-lea (incunabule) și prima parte a sec. XVI. Prin extensie se folosește și la ultimele fraze ale textului

- EXPOSITA (part. vb. lat.: expono-ere) = expusă, povestită
- EXPURGAT (vb. lat.: expurgo-are) = a îndreptat, a corectat
- EXPURGATA (part. vb. lat.: expurgo-are) = îndreptată, corectată
(referitor la ediție)
- FECIT (vb. lat.: facio-facere-feci-factum) = a făcut... (verb care însoțește de obicei numele gravurului)
- FORDITO (magh.) = traducător
- FORDITOTT (magh.) = tradus
- GEBESSERT (germ.) = (ediție) îmbunătățită
- GEDRUCK (germ.) = tipărit
- GEDRUCHT ZU... DURCH... (germ.) = tipărit la... de către ...
- GOLDSCHNITT (germ.) = tranșă aurită
- HAEREDES (subst. lat.) = urmași, moștenitori (se intilnește în formularea datelor privitoare la proprietarii de edituri și tipografii)
- IMPENSIS (subst. lat.: impensa-ae) = cu cheltuiala. Vezi și: SUMPTIBUS
- IMPRESSIO (subst. lat.: impressio-impresionis) = tipărire, imprimare
- IMPRESSIONE (it.) - vezi IMPRESSIO (lat.)
- IMPRESSUM (partic. lat. de la vb. imprimo-ere-essi-ssum) = imprimat, tipărit. Formulă care precede numele tipografiei sau al tipografului
- IMPRIMATUR (vb. lat.: imprimo-imere-essi-essum) = să se imprime. Formulă prin care se aproba tipăritul unei cărți (bun de tipar)
- IMPRIMEUR (subst. fr.) = tipograf
- IN AEDIBUS (subst. lat.: aedes-is) = în casele..., în editura...
- IN DAS TEUTSCHE ÜBERGESETZT (sintagmă germ.) = tradus în germană.
Vezi și: VERTEUTSCHT
- IN VERLEGUNG (germ.) = editat de
- INCIPIT (vb. lat.) = (sau HIC INCIPIT = aici începe) notă pusă la începutul mss. și tipăriturilor vechi (pînă în sec. al XVI-lea) și care conține titlul lucrării și numele autorului; corespunde cu formula introductory slavonă EJE NACILO ori SKAZANIE. folosită și în primele scriri românești. Prin extensie se folosește și pentru primele fraze ale textului unui mss. sau tipărituri
- INTERPRETE (subst. lat.: interpres-etis) = interpret, comentator, traducător
- IUSSU (subst. lat.: iussum-i) = cu porunca, din ordinul. Se utilizează în formulele de patronaj IUSSU ET AUCTORITATE.
Vezi și: CUM PRIVILEGIO

- KIADÁS (magh.) = ediție
- LECTIONES (subst. lat.: lectio-onis) = alegeri, variante
- LIMA (subst. lat.: lima-ae) = revizuire, corectură
- LITTERIS (subst. lat.: littera-ae) = cu literele lui... (mențiunarea tipografului)
- MIL VIEL GUTTEN STUCKEN GEMERET (expresie germ.) = /ediție/ adăugită
- NOTA (subst. lat.: nota-se) = cu notele
- NOVAMENTE RISTAMPATE (ital.) = din nou tipărite
- NYOMDÁSZ (magh.) = tipograf
- NYOMDÁSZAT (magh.) = tipografie, tiparniță
- NYOMTATOTT (magh.) = tipărit, imprimat
- OPERA ET STUDIO... (expresie lat.) = cu grija și strădania. Urmează numele editorului științific.
- PINXIT (vb. lat.: pingo-pingere-inxi-ictum) = a pictat
- PRAELECTIONES (subst. lat.: praelectio-onis) = lămuriri, lectii
- PRINTED (part. engl.) = imprimat, tipărit
- PRINTED AT... (partic. engl.) = tipărit la...
- PRINTED BY... FOR... (expresie engl.) = tipărit de... pentru...
- PROMOTORE (it.) = inițiator, creator
- PROSTAT (vb. lat.: prosto-are) = s-a vîndut
- PUBLISHED BY COMMAND OF...BY... (expresie engl.) = editat din porunca...de către...
- RACCOLTA (subst. it.) = colecție, culegere
- RECOGNITUS (part. vb. lat.: recognosco-ere-ovi-itum) = revizuit, verificat
- REPURGATA (part. vb. lat.: repurgo-are): curățată, purificată (referitor la ediție). Vezi și: EXPURGATA
- SCHEDA (subst. lat.: scheda-ae) = foaie scrisă, pagină
- SCHOLIA (subst. gr.) = aparat critic
- SCULPSIT (vb. lat.: sculpo-ere-si-tum) = a sculptat... (urmează numele sculptorului).
- SOCIUS (subst. lat.) = asociat (tipograf sau editor)
- SOLLERTIA (subst. lat.: sollertia-ae) = meșteșug, îndemînare
- STAMPATO (adj. it.) = tipărit, imprimat

STUDIO ET CURA (subst. lat.: studium-ii, cura-ae) = cu strădania și grija. Vazi și: OPERA ET STUDIO

SUMPTIBUS (subst. lat.: sumptus-us) = cu cheltuielile lui... (însoțește numele editorului comercial)

SUPRALIBROS (lat.: super-ex-libris) = marcă de proprietate aplicată pe legătura unei cărți

TYPIS (subst. lat.: typus-i) = cu imaginile; literele lui... (deci tipărit de...)

TYPOGRAPHUS (subst. lat.) = tipograf. Vezi și: IMPRIMEUR (fr.)

ÜBERLESEN (germ.) = /ediție/ revăzută

VERLEGT DURCH... (germ.) = editat de...

VERTEUTSCHT (germ.) = tradus în germană

ZUSAMMEN GETRAGEN (sintagmă germ.) = compilat